

man så, at lovforslaget ingen provenumæssige konsekvenser har?

Dette lovforslag er udtryk for en skattestigning, og det er udtryk for, at man bekræfter bruttoskatten som en skatteskrue og ikke som den variable skat, det blev sagt, den skulle være, og derfor kan Dansk Folkeparti naturligvis ikke støtte lovforslaget, og vi agter selvfølgelig at stemme imod det.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en overvejende positiv modtagelse af forslaget, som er en teknisk justering, en justering, som man ikke kan sige noget som helst om provenuvirkningen af, og derfor er det også markeret på den måde, som det er. Jeg regner med, at forslaget vil blive behandlet hurtigt i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 257: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelse m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 7/5 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Da vi diskuterede reglerne for skattefri rejsegodtgørelse her i Tinget i december sidste år,

spillede spørgsmålet om ligestilling mellem de forskellige grupper en afgørende rolle.

Skatteministeren tilkendegav i den forbindelse, at han ville foranstalte en kulegravning, der skulle belyse, i hvilket omfang der foreligger ligestilling i relation til reglerne om rejsegodtgørelse under hensyn til forskellige erhvervsgruppers forskellige omkostningsforhold.

Denne kulegravning foreligger nu, og den viser, at de eksisterende regler og satser indebærer en forskelsbehandling med en meget gunstig behandling af nogle grupper og en ikke særlig klar fastlæggelse af de enkelte satser for de enkelte lande. Det er det, som det foreliggende lovforslag sigter mod at rette op på.

Overordnet må det slås fast, at det drejer sig om, er dækning af meromkostninger i forbindelse med rejse som led i et arbejdsforhold, og at det mest retfærdige system og den højeste grad af ligestilling vil kunne opnås ved, at der udelukkende kompenseres for merudgifter efter regning. Dette princip lader sig imidlertid næppe gennemføre fuldt ud i virkelighedens verden. Derfor må der fastsættes regler og satser for rejsegodtgørelse og rejsefradrag uden dokumentation.

På baggrund af kulegravningen foreslås det derfor, at der for fremtiden opereres med en sats på 256 kr. for alle lande, svarende til Ligningsrådets nuværende sats for rejser i Danmark, som alle jo er enige om er et relativt dyrt land at rejse i. De hidtidige satser, der er højere end 256 kr., aftrappes fra 1. april 1999 frem til 1. januar 2001 for at sikre, at de overenskomstmæssige aftaler kan tilpasses de nye regler. Det betyder, at satsen på 256 kr. fra 1. januar 2001 gælder for alle, der rejser i ind- og udland, bortset fra turistchauffører, hvor der fortsat gælder særlige regler.

Det er i denne forbindelse vigtigt at slå fast, at der fortsat vil være mulighed for uden skattemæssige konsekvenser at få dokumenterede merudgifter dækket efter regning af arbejdsgiveren eller få fradrag herfor ved indkomstopgørelsen. Kan man dokumentere større merudgifter, vil man altså også kunne få dem dækket.

Herudover ændres den såkaldte 60 pct.'s regel til en 30 pct.'s regel, og endelig får selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at benytte standardsatsen fra 1. april 1999. Desuden sker der en række ændringer i tidsgrænserne for benyttelse af standardfradrag på samme arbejdsplads i henholdsvis Danmark og udlandet.